

SPECIALIȘTII LUI PISCIS

La Sarmizegetusa stă mândru Decebal
Ce-a-nfrânt popoare multe de jos și de pe cal,
Și faima lui regală în Europa crește,
Oricât i-ar ponegri-o istoricii lui Pește.

Spre Sarmizegetusa, cetate de renume,
Un sol roman își mână un cal de stepă-n spume;
E cam lihnit de foame, dar asta nu contează,
S-a rătăcit, și-n munte devreme se-nserează.

Dar iată o potecă. Brădetul se rărește,
Se-aude o talangă, iar solul întâlnește
Un baci care veghează să-i pască turma-n pace.
Romanul îl salută: - Ave, nobile dace!

Civis romanus sum, et, ce mai calea-valea,
Indicatoare non sunt și rătăcit-am calea.
Spune-mi și mie unde e Sarmizegetusa,
Căci merg cu o solie, și Soarele apus-a.

Dar baciul nu răspunde. Pe ochi căciula-și trage
Și-i pare că-n latina vulgară solul rage.
Ci, sprijinit în bătă, ciobanul zici că-i sfânt.
- Hei, bade, zi! Responde! Non știi nici un cuvânt?

- N-ai fi tu al lui Piscis, ce bețivește-n Roma,
De care râd toți Dacii până-i apucă voma?
Cum să nu știu cuvinte? Brâu, pupăză și barză,
Bârr, baligă, gălbează, mânz, viezure și varză...

Mai sunt ca la vreo sută, dar să le spun n-am timp.
Le știe-Academia. Noa, dară du-te-n ghimpi!
Vade in tua mater, până ce nu mă-ncrunt,
Que in patria nostra multae sudalmae sunt!